

Mundtlig beretning generalforsamling 2017

Fagforeningens mission er, at vi sammen kæmper for vores faglige og sociale rettigheder og krav. Her er kampen for den kollektive velfærd helt afgørende. Det handler om vores liv og vores forhold på arbejdsmarkedet. Derfor lægger vi så meget energi i det og deltager i aktiviteter, der kæmper for at bevare og forbedre den fælles velfærd.

Som I ved, så fejrede vi i januar 20 året for fagforeningens stiftelse. Der er sket rigtig meget i de 20 år, og fagforeningen er selvfølgelig ikke den samme som for 20 år siden. Men grundlaget for fagforeningen er det samme. Fagforeningen har i alle årene kæmpet for at forsvare og udvikle velfærden – kæmpet for overenskomster, der sikrer medlemmernes rettigheder – kæmpet for mere i løn, for et sundt og sikkert arbejdsmiljø og for uddannelserne og fagligheden. Og det gør vi stadig!

Og som I ved, så går vores tradition endnu længere tilbage. Vores fagforeningsrødder er Tjenestepigerne fagforening, som Marie Christensen stod i spidsen for, da den blev stiftet i 1899. Og deres krav – var såmænd heller ikke meget anderledes, end vores krav for 20 år siden – ELLER vores krav i dag. Tjenestepigerne kæmpede for højere løn – de kæmpede for kortere arbejdstid – det skulle vi nok også gøre, når vi nu skal arbejde i flere og flere år - de kæmpede for tryk i alderdommen og byggede selv alderdomshjem for gamle tjenestepiger – de kæmpede for uddannelse, og oprettede selv skoler for at højne fagligheden.

Der er heldigvis sket rigtig meget siden dengang – det har nyttet at kæmpe – og det gør det stadigvæk! Men desværre går udviklingen den helt forkerte vej – f.eks. viser den sidste undersøgelse fra Trygfonden, at 52 % af alle danskere i dag er bange for, at de ikke kan få hjælp, når de bliver gamle. 25 procent gruer for, om helbredet kan holde til hele arbejdslivet. Syge danskere er utrygge på grund af økonomien. På bare 2 år er det tal vokset med 10 %.

Regeringens bud på velfærd - er velfærd til dem, der har mest i forvejen. Hvis Finansloven vedtages, som den er fremlagt, så er der igen skattelettelser til dem, der ikke mangler noget. Og så der afgiftslettelser blandt andet på biler – mest til de dyre selvfølgelig.

Halvdelen af skattelettelserne skal finansieres af besparelser på overførselsindkomster, beskæringer i børnechecken og besparelser på kollektiv trafik. Og så skal der igen skæres ned på den offentlige sektor.

Den offentlige sektor bliver mindre og mindre, og velfærd bliver et marked for private firmaer. I slutningen af oktober fremlagde regeringen et udspil til endnu mere frit valg i ældreplejen - nu skal

det ikke "bare" være i forhold til pleje og praktisk bistand – nu skal der også være frit valg i forhold til genoptræning efter indlæggelse - rehabilitering - og madordninger.

Over de sidste 10 år der sparet 26 mia. kr. på den kommunale velfærd. Samtidig er der de sidste 15 år givet for 52 mia. kr. i skattelettelser. Selskabsskatten er sænket fra 50 % til 22 %. Formueskatten er helt afskaffet! Vores krav er, at der skal investeres i den fælles velfærd – i stedet for at bruge 23 mia. kr. mere på skattelettelser og billigere biler.

Vi står heldigvis ikke alene med vores bekymringer for velfærden og for, at uligheden vokser. Mange forbund, lokale fagforeninger og interesseorganisationer er gået sammen i "Danmark for Velfærd".

3½ tusind tillidsrepræsentanter fra både det offentlige og det private arbejdsmarked mødtes i Odense den 4. oktober. Her tog fagbevægelsen ansvar for at forsvare velfærden og kæmpe mod ulighed i samfundet. Den 7. november blev udråbt til "Velfærdens Dag". Der blev dannet velfærdsgrupper i mange kommuner landet over – i vores område blev der dannet velfærdsgrupper i alle 18 kommuner.

Velfærdens dag blev markeret med demonstrationer, fakkelloptog og masser af andre aktiviteter. Også brugergrupper, forældreorganisationer og lokale græsrodsgrupper stod bag en række af dagens manifestationer i mindst 40 byer landet over, og i København mødte ca. 5000 op til demonstrationen. Fra fagforeningen på Godthåbsvej gik en af de 7 stjernedemonstrationer med små 200 deltagere i en demonstration fyldt med energi til at ville kæmpe for velfærden. Også i en række andre kommuner tog fagforeningen del i aktiviteterne.

"Danmark for Velfærd" fortsætter - for der er brug for et oprør mod den politik, der omprioriterer store milliardbeløb fra velfærdssamfundet til skattelettelser for de rigeste.

Den 21. november er der valg til kommuner og regioner. Også det drejer sig om at forsvare velfærden. Og det er bestemt ikke ligegyldigt, hvor man sætter sit kryds. Det får betydning for velfærden de næste 4 år. I dag bruger hver anden offentlig ansat tid uden for arbejdstiden for at sikre, at arbejdsopgaverne bliver løst i en ordentlig kvalitet – så valget får også betydning for arbejdsforholdene, for arbejdsmiljøet og fagligheden.

Fagforeningen har som sædvanlig valgt at gå aktivt ind i valgkampen. I FOA forsøger vi at påvirke valget gennem kampagnen "Velfærdens stemme". Den kører frem til valgdagen på nettet, på sociale medier og i webannoncer. Formålet er, at politikerne skal lytte til stemmerne, der arbejder for velfærden.

Fagforeningen opfordrer hverken til at stemme på en bestemt kandidat eller et bestemt parti, men vi opfordrer til, at man bruger sin stemme til at forsvare den fælles velfærd. Og vi minder gerne om, hvem der har støttet nedskæringerne.

Fagforeningen har lavet en valgplakat til brug for arbejdspladserne med vores krav: Stop for besparelser – flere hænder til velfærden – værdigheden tilbage i plejen – og tid til kvalitet. Vi har også udarbejdet et notat for hver kommune og hvert hospital i regionen med konkrete oplysninger om udviklingen på social- og sundhedsområdet og medlemmernes oplevelser af konsekvenserne for borgere og patienter og for arbejdsmiljøet. Vi håber, de hænger på jeres arbejdspladser, og de ligger også på fagforeningens hjemmeside. I kan klikke ind på en kommune eller hospital og få oplysninger, der kan bruges, når I taler med de lokale politikere.

Fagforeningen holdt en valg-banko-aften med en fyldt sal. I samarbejde med de øvrige FOA-fagforeninger i regionen holdt vi også valgmøde om regionsvalget – med deltagelse af ca. 60 medlemmer og spidskandidaterne. Derudover har en række tillidsrepræsentanter været aktive i gennemførelsen af valgmøder i forskellige kommuner.

Efter valget vil fagforeningen tage kontakt til de valgte politikere med henblik på indflydelse og samarbejde. OG med henblik på, at de mødes med vores medlemmer for at lære, hvordan virkelighedens velfærd ser ud.

Der er rigtig god grund til at være obs. på, hvem der får din stemme til kommunevalgene.

Der er 35.000 færre ansatte i kommunerne end før finanskrisen. Og i 2021 – om 4 år når den kommende valgperiode udløber – så vil der være 26.900 flere børn under 6 år, og der vil være 33.800 flere ældre over 80 år. Men der vil være færre til at tage sig af dem, hvis den økonomiske kurs ikke ændres.

81 af landets 98 kommuner har skåret på udgifterne til ældre siden sidste kommunalvalg. I gennemsnit 7 procent pr. ældre over 65 år. I vores 18 kommuner er der i gennemsnit sparet 6 %. Og i København er det faktisk 12 %.

En helt ny undersøgelse viser, at der er problemer med normeringerne på plejehjemmene om natten. Den kommune, der har den bedste normering, er Assens, hvor der er 12 beboere pr. nattevagt. Inden for vores 18 kommuner er der store forskelle, spændende fra at der i Brøndby er 15 beboere pr. nattevagt til, at der i Gladsaxe er 35 beboere pr. nattevagt! Tallene rummer nogle usikkerheder, fordi det ikke alle steder er alle plejehjem, der har deltaget i undersøgelsen. Men der er afgjort grund til at gå hjem og undersøge, hvordan forholdene er hos jer – er det rimeligt og værdigt? Hvordan har arbejdsmiljøet det?

Fagforeningen gennemførte i august en medlemsundersøgelse, som viste, at 69 procent af medlemmerne oplever, at de har mere travlt end før sidste kommunalvalg, og 98 % af dem mener, at det går ud over den service, de kan yde til borgerne. 98 % af dem mener også, at det går ud over deres arbejdsmiljø, og over halvdelen svarer, at serviceniveauet i deres kommune er blevet ringere.

Det giver jo rigtig god grund til at sætte flere penge af til området. Men det er Finansminister Kristian Jensen bestemt ikke enig i! Op til budgetforhandlingerne om kommunernes økonomi sagde han, at der er så mange penge i kommunernes pengekasser – at det er på tide at sætte kommuneskatten ned!

Ifølge ham var kommunernes kassebeholdninger i 2016 på 39,5 milliarder kroner. Problemet er bare, at de ikke kan bruge deres penge til mere kommunal velfærd. På grund af Danmarks medlemskab af EU's Finanspagt har staten nemlig med budgetloven lagt en jernhård styring på kommunernes økonomi. Hvert år forhandles et fireårigt budgetloft – og overskrides det loft, straffes der med nedsættelse af statens bloktilskud til kommunerne. Derfor bruger kommunernes hvert år flere milliarder mindre end budgetteret. Fra 2011 til 2014 havde landets kommuner samlet et underforbrug på hele 18 milliarder kroner.

Så der ER altså penge til at forbedre velfærden og de offentligt ansattes arbejdsforhold. Derfor er der rigtig god grund til at se sig godt for, inden man sætter sit kryds: Hvem vil arbejde for at forbedre velfærden?

På samme måde er der rigtig god grund til at være obs. på, hvem der får din stemme til regionsrådet.

Regionerne er heldigvis kommet af med det forhadte 2 % effektiviseringskrav, som i den grad har forringet det danske sundhedsvæsen, medført store afskedigelsesrunder, og slidt på medarbejderne. Siden 2003 har de skullet levere 2 % flere behandlinger og undersøgelser hvert år. Det svarer til en produktivitetsstigning på 30 %.

Regeringen har indgået en aftale med Dansk Folkeparti om at afskaffe 2 % kravet – i hvert fald i 2018, mens der bliver arbejdet på en ny model for styring af sundhedsvæsenet. Det skyldes alene de omfattende protester og massivt pres fra mange medarbejdergrupper. Blandt andet kom der i september en fælles opfordring fra samtlige personalegrupper i alle fem regioner til straks at afskaffe kravet, for arbejdsforholdene på mange sygehuse er nu så pressede, at det går ud over behandlingen af patienterne.

Der kommer en anden styringsmodel for sygehusenes økonomi, som vi endnu ikke kender. Men ifølge Dansk Folkeparti skal den fremadrettede styring stadig fremme, at der effektiviseres på sygehusene. Der er nu ellers rigeligt med styringssystemer og kontrolmekanismer på sundhedsvæsenet. Der er bloktilskud, nationale mål, venteliste- og behandlingsgarantier og patientrettigheder.

Og desværre ligger der ikke i aftalen, at regionerne skal kompenseres for de mange års besparelser. Derfor vil fagforeningens medlemmer fortsat opleve, at effektivisering og administration går fra tiden med patienterne. Fællestillidsrepræsentant Laila fra Rigshospitalet blev interviewet til Berlingske. Der udtaler hun: "Det er en hverdag, hvor de (altså FOA's

medlemmer) hele tiden må sige "jeg kommer om lidt" eller "et øjeblik" til patienter eller pårørende vel vidende, at det bliver et langt øjeblik." Det er også en hverdag, fortæller Laila, hvor hun jævnligt ser ikke mindst yngre kolleger bryde sammen i gråd over, at de ikke kan give patienterne den fornødne omsorg. Og det er en hverdag, hvor Laila er med til sygefraværssamtaler som aldrig før.

Derudover er vores medlemmer konstant udsat for trussel om at blive fyret. Enten på grund af besparelser, eller fordi de bliver erstattet af sygeplejersker. På landsplan er der siden 2010 forsvundet 2.107 social- og sundhedsassistenter fra sygehusene – samtidig er der kommet 2.384 flere sygeplejersker.

Fagforeningens medlemsundersøgelse fra august viste, at 65 % af medlemmerne på Bispebjerg/Frederiksberg hospital føler, at de har mere travlt i dag end for fire år siden, og at travlheden har konsekvenser for patienter og arbejdsmiljø. På Herlev/Gentofte er tallet 71 % - på Rigshospitalet og Glostrup er det 78 %, der oplever dette – og på Amager/Hvidovre hospital er det 66 %.

Før sommer mødtes repræsentanter fra alle fagforeninger i Region Hovedstaden i fagforeningens mødesal. Vi blev enige om, at situationen er så alvorlig for både patienter og medarbejdere, at vi må stå tættere sammen og have et mere formaliseret samarbejde. Vi vil stå sammen med fælles krav om ordentlige arbejdsforhold. Det er rigtig positivt, og samarbejdet bliver meget vigtigt, når den nye styringsmodel for regionernes økonomi bliver rullet ud.

De sidste 5 år er der som bekendt sket fem drab på ansatte i psykiatrien. I samme periode er antallet af FOA-medlemmer, som har været udsat for vold og trusler steget eksplosivt, så det nu rammer hvert andet FOA-medlem. Der er tale om næsten en tredobling, og risikoen er nu mere end otte gange højere for FOA-medlemmer end for de øvrige lønmodtagere på resten af arbejdsmarkedet.

Det er en så frygtelig og urimelig situation, og FOA indledte derfor en oplysningskampagne om mulighederne for at anvende de særlige bestemmelser om trusler mod liv, ære og velfærd, som er en mulighed for at værgе for sig mod farligt arbejde, indtil det kan udføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Med udgangspunkt i drabene på bostederne har fagforeningen arbejdet med at klæde arbejdsmiljørepræsentanter og tillidsrepræsentanter på til at håndtere trusselsituationer og vold. Der har været afholdt temadag for psykiatrien og socialpsykiatrien om voldsforebyggelse, farligt arbejde og egen reaktion på trusler og vold. Disse emner blev også behandlet på den årlige konference for arbejdsmiljørepræsentanter.

De fleste af fagforeningens medlemmer, der arbejder på det private område, er ansat på ældreområdet. Også de mærker besparelserne i kommunerne på deres arbejdsforhold.

Fagforeningen arbejder sammen med forbundet om at sikre, alle firmaerne har overenskomster. Og det går faktisk udmærket. Som I har kunnet se i den skriftlige beretning, er der lige nu kun 4 virksomheder i vores område, der endnu ikke har tegnet overenskomst med FOA. Det skal selvfølgelig på plads.

De privatansatte fik jo ny overenskomst i år, og fagforeningen følger op med medlemsmøder, med at organisere flere medlemmer og få valgt tillidsrepræsentanter alle steder. Der mangler en del, men det går helt afgjort fremad. Og i dag har vi næsten hundrede flere medlemmer, der er registreret som ansat på det private område, end vi havde for 1 år siden.

I år har vi også kunnet sige velkommen til 40 nye ledermedlemmer efter optagelsen af Lederforum i FOA. Jeg håber, nogle af jer er tilstede her i aften til jeres første generalforsamling i Social- og Sundhedsafdelingen. Også på dette område arbejder vi med at få flere medlemmer og med at udvikle en række medlemstilbud, som kan forbedre jeres vilkår og være med til at sikre god ledelse.

Hvis der ikke gøres noget, bliver der om ganske få år mangel på uddannet social- og sundhedspersonale i kommunerne. Mange er i dag i alderen mellem 60 og 64 år – antallet af ældre borger over 80 år stiger markant – og samtidig uddannes der simpelthen færre. FOA har påpeget det i flere år, og fagforeningen er netop i gang med besøg i alle kommuner for at sætte fokus på de udfordringer og drøfte uddannelse med dem.

I slutningen af oktober blev der indgået en ny 3-partsaftale om uddannelse. I aftalen anerkendes, at der er mangel på kvalificeret arbejdskraft på SOSU-området, og der lægges op til et stort fagligt løft. Dette vil blive uddybet i debatten senere om arbejdsprogrammet.

I løbet af de sidste godt 20 år er der sket en enorm udhuling af dagpengene. I dag vil en typisk LO arbejder få dækket 48 procent af deres løntab, hvis de bliver arbejdsløse. Det er jo meget langt fra de 90 procent, som fortsat faktisk er udgangspunktet i dagpengesystemet. Det er baggrunden for en kampagne, som FOA og 3F har taget initiativ til. De to forbund kræver, at en genopretning af dagpengedækningen kommer med i de igangværende finanslovsforhandlinger, så de hæves fra næste år.

I søndags blev der indgået endnu en aftale, der igen skal fremme erhvervslivet - denne gang på bekostning af de arbejdsløse. For at finansiere den nye erhvervs- og iværksætterpakke skal der spares 1 mia. om året på aktivering og uddannelse af arbejdsløse. 1 mia. kr. mindre opkvalificering til af arbejdsløse for at sænke afgiften på sodavand og nødder.

De nyeste tal fra a-kasserne viser, at der i år er faldet 500 helt ud af dagpengesystemet hver måned, fordi de har opbrugt dagpengerechten. Hver fjerde af dem står uden nogen indtægt. På sidste års generalforsamling fortalte jeg, at i vores A-kasse var der på et år 129 medlemmer der havde mistet dagpengene. Fagforeningen og A-kassen har i det forløbne år samarbejdet om at få

vores ledige medlemmer hurtigere i arbejde igen. Vi er i gang med et projekt for ledige social- og sundhedshjælpere over 50 år, som vi kan se er særlig udsatte for ledighed og har sværere ved at komme i arbejde igen. Projektet slutter her 31. december, hvor vi vil evaluere det.

A-kassen har i samarbejde med FOA LFS og FOA fagforeningerne i Valby også startet et projekt for medlemmer med bopæl i København, som har været ledig i 11 måneder eller mere. Det er et forløb på 6 uger, der skal hjælpe medlemmerne med at få arbejde eller uddannelse. I det forløbne år er det "kun" 46, der er røget helt ud af dagpengesystemet, mod de 129 sidste år. Men det er 46 for mange, og vi må i samarbejde med A-kassen gøre en endnu større indsats fremover.

Mange af vores medlemmer bliver ledige på grund af sygdom, og de rammes hårdt af de mange forringelser af førtidspensionen og fleksjobmulighederne. 61 organisationer i samarbejdet "Værdig Reform" kæmper for ændringer af førtidspensionen og fleksjob. De har samlet en lang række eksempler på fortvivlede mennesker, som er kommet i klemme i det system, der ellers netop skulle holde hånden under dem. Hvis vi skal bevare et værdigt samfund, er det på allerhøjeste tid med ændringer i loven.

Regeringen og de økonomiske vismænd siger, økonomien har det godt. Det kan vi så ikke lige mærke på den offentlige sektor, hverken som borger eller medarbejder. Men vi ser da frem til, at det kan mærkes, når de offentlige overenskomster skal fornyes til næste år! Det bør helt klart afspejle sig i de nye overenskomster efter nogle magre overenskomst-fornyelser både i 2011, 2013 og 2015.

Siden finanskrisen har almindelige lønarbejdere har fået 11½ % i lønstigning. Topcheferne har fået 34 ½ %. Og I ved, hvordan det er med procenter. Jo mere man har i forvejen, jo mere får man jo.

Vi har i mange måneder arbejdet med at rejse krav til de nye overenskomster. Der har været holdt medlemsmøder på mange arbejdspladser og faglige klubber. Det har været drøftet med eleverne, når fagforeningen har været på skolebesøg. Der har været holdt medlemsmøder med neurofysiologiassistenterne og fagforeningens leder-medlemmer. Samtidig har alle medlemmer kunne sende krav ind via hjemmesiden. Og der er kommet rigtig mange krav ind. I alt 232 krav til SOSU-overenskomsten, hvor sidste gang kom 46 krav. Tillidsrepræsentanterne har drøftet alle de indkomne forslag og har også lavet en top 10 over de allervigtigste krav. Dette er fremsendt til Forbundets forhandlere sammen med alle medlemmers krav.

Efterfølgende har FOA's Hovedbestyrelse udtaget de endelige krav. Det foregik på et strategimøde, hvor også de centrale sektorbestyrelser og faggrupperepræsentanter deltog.

Nogle af kravene er generelle krav – altså krav som skal forhandles med de øvrige 35 organisationer i Forhandlingsfællesskabet. Det er krav, som f.eks. generelle lønstigninger, som vil komme til at gælde for alle overenskomster. Andre er krav, som FOA alene vil forhandle, som

kommer til at gælde for alle FOA's overenskomster, og atter andre er krav, som f.eks. Social- og Sundhedssektoren vil forhandle, og som kun kommer til at gælde i SOSU overenskomsten.

Det vigtigste krav er mere i løn! Der er krav om generelle lønstigninger, der kan bevare reallønnen. FOA foreslår stadig, at en del af lønstigningerne gives i kroner og ører frem for i procenter – for at give alle lige meget.

Derudover stiller FOA krav om, at der afsættes ekstra midler til de lavest lønnede. Og ekstra midler til kvindefagene inden for omsorg og pleje. Det er stadig sådan, at de typiske kvindefag halter over 13 % efter sammenlignelige mandegrupper med uddannelser af samme længde.

Der blev også udtaget krav om, at man de sidste 5 år før folkepensionsalderen kan begynde at bruge af sine pensionsindbetalinger til at gå ned i tid.

Også ekstra fridage for alle er et af FOA's krav. Alle ansatte skal have ret til et antal omsorgsdage. Dermed tages der højde for den store gruppe, som hverken har seniordage eller omsorgsdage. Det kan gøres gennem en fritvalgskonto, hvor en del af overenskomstresultatet kan bruges enten til mere i løn eller til flere fridage.

Og endelig vil vi forsøge at få et krav om ret og pligt til uddannelse ind i FOA's overenskomster. Hvis det lykkes, vil hele det område, vores medlemmer arbejder på, i fremtiden udelukkende blive et faglært område.

Der er selvfølgelig en lang række andre krav – men disse er de vigtigste, altså løn, frihed og uddannelse.

De offentlige arbejdsgivere forbereder sig selvfølgelig også til overenskomstforhandlingerne, men minsandten om ikke også Dansk Arbejdsgiverforening er begyndt at blande sig i vores overenskomstforhandlinger. De har beregnet, at hvis den betalte frokostpause afskaffes – ja så er der brug for 46.000 færre ansatte! Vi ved jo godt, at de ønsker en mindre offentlig sektor og flere skattelettelser, men virkeligheden er, at hvis frokosten er selvbetalt, så skal der ansættes flere. Prøv at forestille jer, hvem der skal komme, når nattevagten skal have ½ times pause!

Kravene udveksles med arbejdsgiverne den 12. december, men derudover er forløbet lidt mere usikkert end normalt. Kan I huske tilbage til 2013, hvor lærerne blev lockout 'et og deres arbejdstidsregler endte med at blive fastsat ved lov? Det var dengang den daværende S-R-SF regering ville hente penge til at finansiere folkeskolereformen fra lærernes arbejdstidsregler, og arbejdsgiverne ville have mere ledelsesret over lærerne. Dengang kom lærerne overhovedet ikke til egentlige forhandlinger. Derfor har Forhandlingsfællesskabet besluttet, at det skal ikke ske igen! Derfor starter ingen forbund forhandlinger med arbejdsgiverne, før det står klart, at lærerne kommer til reelle forhandlinger, så deres arbejdstidsregler ikke længere er fastsat ved lov, men at deres arbejdstidsaftaler også skal forhandles.

I sommers var det 10 år siden FOA's medlemmer i ældreplejen i Horsens fik nok! De krævede med rette mere i løn. De stillede krav om 1000 kr. mere om måneden. Det afviste kommunen – og så nedlagde de arbejdet. Det udløste en række sympatistrejker mange steder i landet, også her hos os.

Strejken i Horsens lagde grunden til overenskomstkonflikten året efter i 2008, hvor medlemmerne efter en varslet konflikt med 3 ugers strejke i kommunerne og 6 ugers strejke på hospitalerne fik større lønstigninger. Det var et resultat, vi opnåede, fordi vi sagde fra og stod sammen, og fordi der var en meget stor opbakning fra befolkningen.

Til næste år er det så 10 år siden! Det er på høje tid igen at stille krav om en ordentlig løn, som svarer til vores faglighed og ansvar.

Overenskomsterne på det private arbejdsmarked blev for nylig afsluttet. Lønstigningerne er ikke noget at juble over – faktisk er de ikke meget større end sidste gang, hvor alle anerkendte, at det var et magert resultat. Det var blandt andet de små lønstigninger, der fik fagforeningens bestyrelse til at anbefale vores medlemmer at stemme nej.

For 10 år siden sagde medlemmerne fra og kæmpede sig til en mere retfærdig løn. Det kan vi gøre igen. Vi SKAL kræve et godt resultat! Fagforeningens bestyrelse og Fællestillidsrepræsentanterne forbereder sig i starten af det nye år på, hvad sker der, hvis FOA ikke kan opnå et tilfredsstillende resultat, eller hvis medlemmerne stemmer nej til resultatet?

Forkortelse af arbejdstiden blev ikke et overenskomstkraft, men fagforeningen har sammen med en række andre fagforeninger i København rejst forslag om, at der etableres forsøg med 30 timers arbejdsuge med fuld løn- og personalekompensation. Forsøgets formål er at nedbringe antallet af sygedage, mindske nedslidning og skaffe flere i arbejde.

Arbejdstidens længde er blevet sat ned over mange omgange. Men det er faktisk meget længe siden, der er rejst krav om nedsat arbejdstid. Derfor er det godt, at det rejses for at begynde en debat om, hvordan vores medlemmer skal kunne holde til arbejdspresset - og i flere og flere år - og stadig dag, aften og nat året rundt.

Fagforeningen arbejder ihærdigt for at blive endnu mere synlig og for at sikre endnu flere og bedre resultater. Bestyrelsen har arbejdet med at udvikle politikker og handleplaner for de mange områder, vi arbejder på. Det betyder, at vi har fælles holdninger og arbejder i den samme retning. Vi er ikke færdige, men fortsætter i det kommende år. Politikker og handleplaner er tilgængelige for alle på vores hjemmeside. Også bestyrelsens forslag til arbejdsprogram for det kommende år afspejler, at vi ønsker at være mere præcise i vores indsatser, og at det vi gør afspejler medlemmernes holdninger og ønsker om, hvor fagforeningen skal gøre en forskel.

Fagforeningens medlemsblad har jo skiftet navn fra Infoa til FOA SOSU også for at gøre det mere synligt, at det er vores fagforenings blad. Bladet er blevet endnu mere nærværende og

vedkommende. Også fagforeningens hjemmeside er blevet bedre og mere aktuel, og vi er blevet langt mere aktive på de sociale medier.

Jeg håber, I har bemærket, at også vores medlemstilbud er under forandring? Vi har afsat 400.000 kr. i budgettet til aktiviteter, hvor vi lægger mindre vægt på yoga og gymnastik og mere vægt både på fag-faglige fyraftensmøder og sociale arrangementer, hvor vi har det sjovt sammen, samtidig med vi får drøftet en række emner, som er relevante for os som FOA medlemmer. Det vil vi arbejde videre med i det kommende år. Vi håber, mange flere medlemmer vil "gå til fagforening" i deres fritid.

På FOA's sidste kongres vedtog vi en ny strategi for faglig service og kvalitet. Det betyder ikke, at man som medlem lige pludselig ikke kan få hjælp til det, man plejer, men det betyder, at vi lægger endnu mere vægt på, at resultater – det er noget, vi samarbejder om, det er noget, vi sammen skaber. Vi vil være mere handlekraftige og værd at tale om.

Vi er ved at implementere strategien og måden at arbejde på sammen med de tillidsvalgte og medarbejderne i fagforeningen. Samtidig er vi i gang med en ændring af vores uddannelse af de tillidsvalgte og en forbedring af de mange redskaber og værktøjer, som de bruger, når de f.eks. forhandler løn eller arbejdstidsaftaler og i det hele taget arbejdsforholdene lokalt. Til sammen kommer det til at betyde, at alle medlemmer af FOA SOSU vil opleve endnu stærkere tillidsvalgte og en endnu stærkere fagforening.

Fagforeningen opnår også kontante resultater for medlemmerne. Desværre er der rigtig mange, der bliver opsagt. I det forløbne år har vi behandlet 718 opsigelser, heraf var de 103 opsigelse af elevkontrakter. Nogle opsigelser lykkes det at ændre, og andre lykkes det at skaffe økonomiske godtgørelser i forbindelse med opsigelsen. Siden sidste generalforsamling har fagforeningen alene i forbindelse med lønsager og afskedigelsessager skaffet medlemmerne ekstra 4½ million kroner. Dertil kommer sager med økonomiske godtgørelser i forbindelse med barsler og i forbindelse med konkurser.

Fagforeningen er jo en del af FOA Forbundet med 38 lokale fagforeninger. I det kommende år kommer der til at ske store ledelsesmæssige ændringer i Forbundet, idet Dennis Kristensen skal stoppe som forbundsformand og Karen Stær, som er medlem hos os og formand for Social- og Sundhedssektoren, også skal stoppe. De falder begge for aldersgrænsen for at være valgt. Derfor skal vi til Ekstraordinær Kongres til april og til Juni til Ekstraordinært Sektorårsmøde.

Til sidst vil jeg sige, at uden fagforeningens mange engagerede medarbejdere og ledere lykkes vi ikke. Tak til jer fra hele bestyrelsen. Det samme gælder i høj grad alle de tillidsvalgte, som repræsenterer fagforeningen ude på arbejdspladserne. Tak for jeres fantastiske indsats. Og tak til medlemmerne af fagforeningens aktive Seniorklub, som altid bakker op om de mange aktiviteter. Også tak til bestyrelsen og mine kolleger i Politisk ledelse for jeres energi og vores gode samarbejde. Og så til allersidst - men i hvert fald ikke mindst - tak til alle jer medlemmer, der hver

dag kæmper for at opretholde velfærden, og som samtidig er aktive fagforeningsmedlemmer. Jeg håber, og jeg arbejder for, at vi sammen bliver en endnu stærkere kraft, der både kan sikre bedre løn- og arbejdsforhold OG at vi sammen kan være med til at vende samfundsudviklingen.